

se je začela majati tudi vrednost našega denarja. Padala je in pada, dokler se odločilni krogi zopet ne sporazumejo, vsaj za nekaj časa.

Kdor opazuje vse to nezdravo pehanje za osebne, strankarske koristi, bi moral večkrat skoro obupati, ali se bo to kedaj zboljšalo in uredilo. Pa spomnimo se Kičenerjevega prerokovanja, pomislimo, da so razmere v mnogih drugih državah še hujše, in potolažili se bomo nekoliko. Potolažili se bomo toliko laže, če sami storimo svoje dolžnosti, ker bomo imeli vsaj zavest, da nismo sami krivi teh žalostnih razmer.

Na naslov naše vlado!

Marsikod po Sloveniji se čujejo glasovi, kako je v naših obmejnih krajih mogoče, da nemštvo kljub novim razmeram še vendar tako drzno dviga glavo in da se doslej še niso iztrebila razna gnezda, ki se v njih vali najstrupenejša nemško-nacionalna iredenta. Ti očitki so morda na videz opravičeni in ni čuda, da se opazovalcem, ki ne poznajo krajevnih razmer, zdi marsikaj v tem oziru neumljivo.

Nimamo namena, da globlje razmotriva-
mo o opravičenosti ali neopravičenosti teh očitkov, vendar lahko rečemo, da gre delo stalno naprej. Kolikor pač pripuščajo krajevne razmere in opora, ki jo imamo v mero-
dajnih višjih mestih. Tak korak naprej je storil slovenski Ptuj ob zadnjem obnem zboru tukajšnjega nemškega Musikvereina.

To društvo bi moralo imeti izključno kulturni namen. Da ne bi nam mogli naši sodržavljani nemške narodnosti očitati, da jih mi v svoji barbarski nekulturnosti oviramo pri njih prosvetnem delu, jim doslej nismo kratili njih „pravice.“ Toda ta nemški kulturni zavod je bil vse prej nego torišče za gojenje glasbe. Zbirali so se v njem elementi, ki jih družijo ena ideja, to je skrito sovraštvo do vsega, kar ne diši po nemški krvi, in odpor proti naši državi. V društvu se je sistematsko gojila najodločnejša iredenta; njegovi člani so stalno v zvezi z bojnimi društvi v Nemški Avstriji, skratka, človek ima vtis, da je društvo zbirališče ogleduhov, ki, na zunaj prijazni, lojalni in dobrodušni, s svojim subverzivnim delom preračunjeno izpodkopavajo našo samostojnost. A svaka sila do vremena. Temu je bilo treba storiti konec.

Da dobimo Slovenci v društvu primeren vpliv, smo zahtevali zastopstvo v odboru in koncesijo, da sme začasno obstojati v društvu še poseben nemški oddelek, kjer bi lahko gojili glasbo člani in deca nemške narodnosti, dokler še niso zmožni slovenščine. Nemci so to našo kulantno zahtevo v svoji znani skromnosti odklonili, da, še več: drznili so si celo zabraniti Slovincem vstop v društvo. Naznanili smo jim nekaj dni pred obnim zborom pristop kakih 150 slovenskih članov, pripadajočih vsem slojem ptujske inteligence. Odgovorili so nam, da društveni odbor o sprejemu teh članov ne more sklepati, češ, da mora biti vstop po pravilih javljen najmanj 14 dni

in prodajam to blago in prav dobro razumem kupčijo.“

Gospod načelnik je molče poslušal Mihca in ko je ta svoj govor končal, mu je ponudil stol, na katerega se je vsedel.

Potem vstane gospod in prinese iz omare steklenico žganja, od katerega Mihcu nalije kupico. Mihcu so se, ko je zagledal žganje, zažarele oči. Potem gospod Mihca nagovori: „Tukaj pij, kolikor duša drži! Veseli me, da si prišel, ker vidim, da mi novi konzum mnogo dela povzročuje, katerega ne bom mogel sam opravljati. Premišljeval sem že sem in tja, kje bi dobil spretnega pomagača ali komija, torej si ravno prav prišel. Sprejemem te drage volje, ker si rokodelce in vrh tega še dobro razumeš kupčijo.“

Mihce od veselja ni znal, kaj bi storil, poljubil je načelniku roko ter na njegovo zdravje izpraznil kupico, katero mu je ta

pred obnim zborom. Te določbe pa v društvenih pravilih ni. Gospodje Nemci so se torej grdo zlagali. Ta laž jim je bila le sredstvo, da se izognejo iz zadrege, v dokaz temu je dejstvo, da društveni odbor ni sklepal niti o vsprejemu onih slovenskih članov, ki so bili prijavi svoj pristop že mesece pred obnim zborom.

Ko se je ugotovilo, da omenjene določbe v pravilih ni, smo pozvali vladnega komisarja, naj zahteva od društva strikten odgovor, ali misli odbor sklepati o našem sprejemu, ali ne.

Tudi na ta poziv so negativno odgovorili. Slovenci, ki smo imeli nemen, da vstopimo v društvo, smo se udeležili obnega zbora dne 2. t. m. Bilo nas je kakih 170. Navzoč je bil tudi vladni komisar. Pred početkom dnevnega reda smo pozvali odbor tretjič, naj sklepa o našem sprejemu.

Na slovensko stavljeno zahtevo je društveni predsednik prof. Kasimir odgovoril nemško. V opravičilo, da govori nemško, je navedel, da sicer razume slovenski toliko, kolikor je potrebno za občevanje z navadnim človekom, da pa ni vaje slovenskemu občevanju z boljšimi krogi. V nadaljnjem izvajanju mu je zdrknil z jezika ta-le stavek: „V občevanju s slovensko inteligenco se vedno poslužujem nemščine in tako mi ni treba drugega deželne jezika.“

Toda ne dovolj tega, vrgel nam je še v obraz, da nas po pravilih sicer lahko sprejmo, toda, da niso primorani, vsled česar to tudi ne store.

Na to izjavo smo slovenski udeleženci pozvali komisarja, da zborovanje zaključi in razpusti, ker ne pustimo, da bi se v očigled nesramni žalitvi nas vseh vršil zbor dalje. Vladni komisar je vpošteval rastoče razburjenje in je videč, da je nadaljevanje faktično nemogoče, obni zbor zaključil.

Slovenski zborovalci se kljub temu niso razšli, dokler odbor ni zagotovil, da izroči ključ do društvenih prostorov vladnemu komisarju.

Impertinenca, s katero si upa danes naduti Nemec imenovati slovenščino „drugi deželni jezik“, je tako gorostasna, da mora človeku sapa zastati, če to čuje. Iz te nesramnosti se jasno vidi, kak duh vlada v teh ljudeh in kako nemogoče jim je, otrestiti se avstrijskega načina in prilagoditi novim razmeram.

Ti ljudje smatrajo današnji državni jezik še vedno po starem kopitu za drugi deželni jezik. S tem za nas dragocenim priznanjem razgalili so se Nemci v vsej svoji ostudni goloti in razkrili so nam vso laž namišljene lojalnosti in odkritosrčnega mišljenja napram jugoslovanski državi.

„Hic Rhodus, hic salta!“ kličemo naši vladi.

Tu ima sedaj priliko, da z vso brezobzirnostjo razprši to gnezdo strupenih sršenov. Ni pričakovati, da bi Nemec, ki je nekoč vihtel bič nad našimi glavami, presedlal v svojem mišljenju. On se smatra še nadalje za „Herrenvolk“ in pri njem ne izda ne gladenje, ne božanje, ampak treba je, da iz naših rok zažvižga bič okoli njegovih ušes.

zopet napolnil. Žganje in obljubljena služba ste storili svojo dolžnost.

Mihce je postal zgovoren, kakor bi bil že v konzumu in tam prodajal mišje pasti in druge svoje izdelke.

Gospod načelnik še ga je seveda bolj pohvalil. Slednjič, ko je izpraznil že tretjo kupico, je začel pripovedovati tudi o svoji ženi Marici, katero ima tam daleč na Ogrskem v svoji domovini. — Prosil je načelnika, da bi mu dovolil tudi svojo ženo s seboj pripeljati, ker mu ona pri njegovih izdelkih lahko veliko pomaga. Gospod je nekoliko časa molčal, potem pa Mihcu naročil, naj se nemudoma vrne v svojo domovino. Tam naj za preselitev vse uredi in naj čaka, dokler ne dobi poziva, da pride s svojo Marico h konzumu v službo.

Mihce je izročil svoje blago načelniku, kateri mu je na pot še dal steklenico žganja,

Potem bo videl, kakšen okus ima „pravica“, ki jo je bil vaje on deliti nam.

Pozivljamo vlado z vso resnostjo, da začne s korenitim pometanjem. Dela za metlo je dovolj. Razen Musikvereina imamo v Ptuj še izključni nemški Gesangsverein, Deutsches Vereinshaus in požarno brambo. Vsa ta društva delujejo v svojem smislu kulturno, t. j. rujejo proti državi in vzgajajo zaprisežene sovražnike naše domovine. Gesangsverein-ovci gredo v svojem navdušenju za falirano Avstrijo tako daleč, da si zakrožijo včasih „O, du mein Österreich“, požarni brambovci zahtevajo od slov. gasilske zveze za svoje društvo tevtonski poveljevalni jezik in nemško dopisovanje. Vsega tega se jih mora odvaditi. Razporeženje med ptujskim prebivalstvom je tako, da si bo samo očistilo hišo, če ne najde odmeva pri vladi.

Gospodarstvo.

Bodočnost našega vinarstva.

Vinarstvo v Jugoslaviji, posebno papri nas v Sloveniji se nahaja očevidno pred težko krizo, ki bo izbruhnila ob prvi boljši vinski trgatvi, torej mogoče že prihodnjo jesen.

Kriza, ki stoji na vidiku, bo nastala vsled nadprodukcije vina. Da nastane ta nadprodukcija, ni treba ravno bogve kako bogate vinske letine. Pomisliti moramo namreč, da se nahajajo še precejšnje množine vinskega pridelka letnikov 1918 in 1919 v naših kletih in da, posebno navzlic precej dobri sadni letini, že ena srednja trgateg lahko povzroči nadprodukcijo vina.

Vsaki nadprodukciji pa sledi padanje cen dotičnega pridelka in nevarnost je zelo velika, da pod današnjimi razmerami padejo vinske cene tako močno, da ne bodo niti od daleka kriti pridelovalni stroški.

Stagnacija v vinskem prometu je itak skoraj popolna. Vinske cene so padle v zadnjih dveh do treh mesecih za 50%; deloma skoro za 100% in so s tem že dosegle, ozir. prekoračile takorekoč višek pridelovalnih stroškov.

Stagnaciji v vinskem prometu so krive deloma vladne odredbe, ki so ovirale izvoz naših vin v Nemško Avstrijo tako dolgo, dokler ga ni naraščanje vrednosti naše krone napram nemško-avstrijski kroni popolnoma onemogočilo, deloma splošne življenske razmere.

Da je temu prišlo tako, pa smo si krivi največ sami, ker se vinorejci Jugoslavije nismo vedeli pravočasno strniti v močno strokovno organizacijo, ki bi imela voljo in moč vplivati na vlado in preprečiti pogubonosne odredbe in ovire izvoza našega vina v inozemstvo, na katerega smo zavezani z najmanj eno tretjino našega vinskega pridelka. Vinarski in sadjarski odsek Maribor, slov. kmetijske družbe v Ljubljani, kot edine korporacije v zaščito vinarstva v Sloveniji, je sicer storil svojo dolžnost, a vendar ni mogel doseči tega, kar bi lahko dosegla močna, vse vinogradnike predstavljajoča organizacija.

potem se je poslovil in se napotil naravnost proti ogrski meji. Med potjo še mu je na misel prišlo, da ima žganje v žepu, ne pa v želodcu. Njegove misli so bile pri konzumu. Domov dospel je razlagal ženi svojo srečo, katero je tako dolgo iskal in vendar enkrat našel. Ker je Marici povedal, da bo tudi ona sprejeta pri konzumu v službo, se je ta od veselja razjokala; še večje je bilo veselje, ko je Mihce iz žepa potegnil žganje, katero sta potem skupno zaužila, govoreč o radodarnosti načelnika.

Potem sta od dne do dne pridno delala in imela sta že cele kupe izgotovljenih različnih stvari, pa vedno sta bila bolj vznemirjena, ker obljubljenega poziva ni bilo od nikod.

Tako sta čakala teden za tednom in mesec za mesecem, da bi se jima želja izpolnila.

(Konec sledi.)

Politične vesti.

Vladna kriza. Dr. Vesnič je iznova prevzel nalogo, da sestavi vlado na koncentracijski osnovi. Vladni program se naj magari omeji na volilni zakon in načrt ustave ter izvedejo čimprej volitve za konstituanto.

Rusi in Poljaki. Rusi neprestano prodirajo proti Poljakom, ki se morajo umikati. Poljaki se trudijo, da skoro dosežejo premirje s sovjetsko Rusijo.

Komunistični kongres se je vršil te dni v Moskvi. Zastopanih je bilo baje 51 držav. Tožili so, da še ni prišlo do svetovne revolucije.

Orlovski tabor v Mariboru je bil zadnje dni julija in v nedeljo. Duhovniki so že nekaj mesecev pripravljali svoje pristaše in ljudstvo v cerkvi in zunaj cerkve na ta shod. Posebni vlaki so pripeljali stotine udeležencev v Maribor.

Reka bo italijanska ali je pa ne bo? D'Annunzio je izjavil, da raje umrje, kakor da bi Reko in Dalmacijo izročil ali Jugoslaviji ali antanti. Dodal je: „Tu sem in tu ostanim. Reka bo ali italijanska, ali pa je ne bo. Mesto in pristanišče sta podminirani. Če mislijo člani Zveze narodov upravljati Reko, sprejel jih bom z ročnimi granatami.“ — Kakor kažejo najnovejši dogodki, dela D'Annunzio sporazumno z italijansko vlado. Zadnje čase mu je poslala vlada cele bataljone redne vojske na pomoč.

Nočejo biti pod Rumunijo. V Beograd je prišla deputacija Srbov, Madžarov, Nemcev in Romunov iz istih 73 občin v Banatu, ki so bile priznane Rumuniji. Odposlanstvo je zahtevalo, naj se te pokrajine vrnejo Jugoslaviji.

Razno.

Občinske volitve v Sloveniji se bodo vršile skoraj gotovo meseca oktobra t. l. Tako je predlagala deželna vlada ministrstvu v Beogradu.

Vožnja po železnicah se zopet podraži. Z dnem 1. avgusta se zviša baje cena voznim listkom po vseh železnicah za polovico. Tudi posledica podraženja premoga!

Tudi vpliv dviganja valute. Dokler je naša krona bila še nesigurna in ni bila izvedena valutna reforma, so prihajali k nam v Ljubljano naši „prijatelji“ iz Italije, to je razni verižniški eksporterji, katerih glavni cilj je bil eksploatacija naših pokrajin. Ti prijatelji so nam govorili lepo in sladko: „Mi vam hočemo dobro! Hočemo vas obleči!“ In številni italijanski tovorni avtomobili so prašili po naši državni cesti od Vrhnike do Ljubljane. Sedaj so ti avtomobili popolnoma izostali z njimi pa je izginil tudi marsikateri italijanski verižnik.

Izvoz papirja iz Čehoslovaške dovoljen. Praška Tribuna“ poroča, da je oddelek za papir v komisiji za trgovino z inozemstvom sklenil, ukiniti izvozno prepoved za papir. Dosedaj je bilo papir v splošnem prepovedano izvažati in so bile izvzete nekatere vrste papirja.

Masaryk in naloge ljudskih šol. Na sestanku čehoslovaških učiteljev, ki se je pričel 1. t. m. ob navzočnosti 6000 učiteljev, je govoril tudi predsednik republike Masaryk ter izjavil: „Šola imej narodni in socialni program! Glavno skrb je treba posvetiti revnim otrokom, da ne bodo imeli samo kruha, ampak da se bodo vzgajali tudi k spoštovanju do dela. Šola jim mora podati stvarno znanje ter spoznanje svobode in politično naizobrazbo, ne pa strankarsko.“

„Glasbena Matica“ na Koroškem. Minulo soboto in nedeljo je priredila Glasbena Matica v Ljubljani koncert v Borovljah in na Otoku ob Vrbskem jezeru. Korošci so navdušeno sprejeli slovenske pevce, ki so jim peli tudi domače pesmi, segajoče vsem poslušalcem globoko v srce. Prišli so poslušat tudi zastop-

svojim bogastvom vsa Vaša dobra dela, ki so in bodo pripomogla h konečni pravilni ureditvi naših mej. Društva, 8. avgusta korporativno v Guštanj!

Slavnost v Guštanju na Koroškem. Povabljenih je tudi drugih odličnih gostov, ki so obljubili svojo udeležbo. Povsod se opaža zelo živahno zanimanje za ta zlet, kar nam obeta obilno udeležbo. Vse kaže, da bo ta Sokolski nastop nekaj izvanrednega in redkega, ter nad vse zanimivljega. Vsak dobro misleč Jugoslovian bo gotovo po možnosti posetil to prireditve, ki ima pač le namen vplivati na boljši izid plebiscita, ki ga imamo pred vrati. Zatorej je pričakovati, da se bodo prijavilo še druga društva, ki tega še niso napravila. Prijaviti se je Sokolu Guštanj, ki bo nato poskrbel za vse prijavljena društva skupne obede v posameznih gostilnah. Ne odlagajte, ker za te prijave je zadnji dan dne 6. avgusta. Zdravo!

Posebni vlak v Guštanj 8. avgusta odhaja iz Čakovca ob 2.45. Iz Guštajna se vrne ob 20.55.

Sokolski zlet v Regaško-Slatino dne 15. avgusta. Nastopa vzorna četa tehničnega odbora Saveza. Bratje, sestre, prijatelji, pridite!

Šport. Dne 25. julija t. l. se je vršila na igrališču na Bregu pri Ptuju prvič tekma tukajšnjega nogometnega SKP z zunanjim klubom „Svoboda“ iz Celja, katera je končala v prid SKP s 3 : 2, polčasno z 2 : 0. Sliši se, da bo prihodnja tekma SKP z Mariborskim klubom („Rote elf“).

Ormož. Dne 29. julija t. l. je po kratki bolezni, zadet od kapi, umrl gospod Štefan Pernat, odvetniški koncipient in posestnik v Ormožu. Pokojnik je bil znan po vsem ormoškem okraju, saj je živel tukaj celih 48 let in prišel kot jurist z vsemi sloji človeške družbe v dotiko. Rojen v Cirkovcih kot sin kmetijskih staršev se je lahko prilagodil kmetiskim odnošajem, ter znal z ljudstvom prijazno občevati. Hodil je v mariborsko gimnazijo, pravoslovne študije pa je dovršil na graški univerzi. Poleg svojega poklica je pridno sodeloval posebno v mlajših letih pri vseh narodnih društvih, bil je vnet pevec, pozneje pa tudi v vseh občekoristnih korporacijah, kakor pri „Okrajni posojilnici“, katere ustanovnik je bil in odbornik do smrti; bil je tudi dolgoletni ogleda ormoške slovenske šole i. t. d. Sam kremenit značaj vzgojil je svoje otroke v vzgledne narodnjake. Obilna udeležba pri pogrebu je kazala priljubljenost pokojnika. Bodi mu ohranjen trajen spomin!

Kako se pri nas delajo cene. V poročilu Zagrebske borze z dne 27. julija čitam, da notira pšenica 650 kron franko Srijemskih postaj. Cloveka naravnost razjezi, kako hočejo gotovi špekulantje s fingiranimi številkami spravljati žitni trg v zmoto. Resnica je namreč, da je stala med 27. in 30. julijem cena efektivni stari pšenici v Srijemu 630 do 650 kron per 100 kron, dočim je nova pšenica za celih 100 kron nižje notirala. Namen objavljanja takih dejstvenim razmeram na žitnem trgu neodgovarjajočih cen je prozoren: desorientirati trg in konzum ter na škodo konzumentov — v kalnem ribariti. Sodbo o tem, s posebnim ozirom na dejstvo, da stoji Zagrebska borza pod državno kontrolo, napravi naj si javnost sama. Zdravec.

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo, dne 8. avgusta po rani maši se bo v takajšnji šoli vršil shod čebelarjev, na katerem bo predaval potovalni učitelj za čebelarstvo g. Jurančič. Čebelarji iz šentvidske fare in okolice, udeležite se v obilnem številu tega zanimivega predavanja!

Tinje na Koroškem. Za tukajšnjo veselico so darovali iz Ptujke dobitke: gg. Alojzij Senčar 16, Snoj in Urbančič 1, Machalka in Korže 10, Konzumno društvo 10, Brata Vošnjak 12, Brenčič Anton 3, Peteršič 2, Kreft 1, Havelka 2, Muršec 10, Osenjak 2, Brenčič Alojz 4, Tušek 3, Vaupotič 1, ter denarne zneske: g. Fleré 10 K, g. Fauland 5 K, g. Stergar Rado 4 K in g. Matevžič Anton 10 K. Vsem darovalcem prisrčni: „Bog plati!“ Krajevni odbor Narodnega sveta za Koroško v Tinjah.

Vinorejci! Še je čas! Združimo se torej! Osnujmo si organizacijo, ki bo štela vse vinogradnike v Jugoslaviji svojim članom! Bodimo zvesti čuvaji dedščine naših pradedov, ohranimo in spopolnimo, kar smo od njih sprejeli našim potomcem v procvit in blagor naše krasne domovine! Ne dajmo si uničiti naše dike, našega upa in naše nade! Strnimo se v močno falango, ki bo stala neomahljivo na braniku za interese našega vinarstva in ne pozabimo nikoli, da le „v slogi je moč!“

Snuje se organizacija vinogradnikov za vso Jugoslavijo po vzgledu bivšega avstrijskega „Reichsweinbauvereina“, ki je imel neprecenljive zasluge za procvit vinarstva v bivši Avstriji. Vinarski in sadjarski odsek Maribor, slov. kmetijske družbe, je prevzel nalogo stopiti v dotiko s strokovnimi krogi Hrvaške in Srbije, ter Bosne in Dalmacije v svrhu imenovanja pripravljalnega odbora za ustanovitev nameravane organizacije. Kakor hitro bo pripravljalan odbor sestavljen, se bo sklicala seja istega, v kateri se bodo določile podrobnosti in dan za ustanovni zbor organizacije.

Interesenti, ki se žele udeležiti ustanovnega zborovanja, ki se bo vršilo najbrže že v teku meseca septembra t. l. v Zagrebu in na katerem se bo razpravljalo tudi o najnужnejših potrebah vinarstva, ozir. ki žele pristopiti organizaciji, ki bo nudila svojim članom najrazličnejše ugodnosti, kot člani, so prijazno vabljeni, da naznanijo že sedaj svoje naslove podpisnemu odboru, a upravnistva vseh časnikov se takisto naprošajo, da ponatisnejo to povabilo k pristopu v interesu svojih bralcev!

Vinarski in sadjarski odsek Maribor, slov. kmetijske družbe, kot začasni pripravljalan odbor za ustanovitev vinarske organizacije za Jugoslavijo: Vinarski ravnatelj Puklavec.

* * *

Zastrupljenje pri žveplanju sodov. Državno-vinarsko nadzorništvo v Mariboru nam poroča, da se je pripetil slučaj, da je kazala oseba, ki je žveplala vinske sode, težke znake zastrupljenja arzen. Preizkušnja je dognala, da so vsebovali žveplalni traki, ki so se pri tem rabili. Iz zdravstvenih ozirov se mora poraba takega žvepla v kletarstvu zabraniti. Vinogradniki in kletarji se torej s tem opozarjajo, da so pri dobavljanju žveplalnih trakov oprezní, ter si naročijo take le pri zanesljivih tvrdkah, ki izdelujejo arzena proste žveplalne trake! V sumljivih slučajih se naj pošljejo tozadevni vzorci drž. kmetijsko-kemičnemu zavodu v Maribor v preiskavo.

Dopisi.

Kaznovalo je okrajno glavarstvo Ivana Stanitzza, ekonomista in Herberta Dascha, trg. pom., oba v Ptuj radi hujskanja proti državi z globo 200 K in 5 dni zapora.

8. avgusta v Guštanj na Koroško! Bratska društva v Sloveniji! Vedno čitamo po časopisih, kako se doma zabavate ter prirejate različne prireditve. Spomnite se dne 8. avgusta ob priliki zleta MSŽ tudi na nas ter nas počastite s svojim obiskom, kateri bodo mnogo več koristil narodu, kakor vse domače prireditve. Spomnite se našega Sokola, ki tvori branik na naši severni meji! Pomislite, da stoji Koroška tik pred plebiscitom ter da je ravno sedaj nad vse potrebno, da se obračamo na njo in tam delujemo z vso zavednostjo in danimi močmi! Naj se Vam ne zdi pot predolga, vlak predrag! Poglejte na koristi, ki jih doprinesete narodu s tem Vašim posetom. Društveni odbori, bodrite Vaše člane k temu, da se jih čim več udeleži te slavnosti. Revnejšim pomagajte z društvenimi sredstvi, da se bodo mogli udeležiti. To je pač zadnja prireditve pred glasovanjem, ki mora žeti najobilnejše sadove! Za ves Vaš trud Vam bo Koroška po končanih borbah za pripadnost zelo hvaležna in poplačala Vam bode s